

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2017. április 4.*

„Fellebbezés — Az Európai Unió szerződésen kívüli felelőssége — A nyílt versenyvizsga pályázói alkalmassági listájának kezelésével kapcsolatos panasznak az európai ombudsman általi elbírálása — A gondossági kötelezettség megsértései — Valamely uniós jogszabály »kellően súlyos megsértésének« fogalma — Nem vagyoni kár — Az európai ombudsman hivatalába vetett bizalom elvesztése”

A C-337/15. P. sz. ügyben,

az **európai ombudsman** (képviseli kezdetben: G. Grill, később: L. Papadias és P. Dyrberg, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. július 6-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

Claire Staelen (lakóhelye: Bridel [Luxemburg], képviseli: V. Olona avocate)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, A. Tizzano elnökhelyettes, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça és A. Prechal (előadó) tanácselnökök, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, M. Safjan, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. szeptember 6-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2016. október 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az európai ombudsman az Európai Unió Törvényszéke 2015. április 29-i Staelen kontra ombudsman ítéletének (T-217/11, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:238) részleges hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék részben helyt adott Claire Staelen azon kár megtérítése iránti keresetének, amely őt állítólagosan az azzal kapcsolatos panaszának az ombudsman által kezelését követően érte, hogy hivatali visszásság történt az Európai Parlament részéről az EUR/A/151/98 nyílt versenyvizsga azon pályázói alkalmassági listájával összefüggésben, amelyen ő mint sikeres pályázó szerepelt (a továbbiakban: alkalmassági lista).

Jogi háttér

- 2 Az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló, 1994. március 9-i 94/262/ESZAK, EK, Euratom európai parlamenti határozat (HL 1994. L 113., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 283. o.) harmadik preambulumbekzdésének a szövege a következő:

„mivel az ombudsmannak, aki hivatalból is eljárhat, rendelkeznie kell a feladatai ellátásához szükséges valamennyi eszközzel; mivel e célból a[z] [uniós] intézmények és szervek az ombudsman kérelmére kötelesek a kért tájékoztatást számára megadni, [...]”

- 3 A 94/262 határozat 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az ombudsman – hivatalból vagy panasz alapján – minden általa indokoltnak tartott vizsgálatot elvégez a[z] [uniós] intézmények és szervek tevékenysége során felmerülő gyanított hivatali visszásságok tisztázásának érdekében. [...]”

2 A[z] [uniós] intézmények és szervek kötelesek az ombudsman rendelkezésére bocsátani minden általa kért információt, továbbá biztosítani számára a vonatkozó ügyiratokhoz történő hozzáférést. [...]

[...]”

- 4 A 94/262 határozat módosításáról szóló, 2008. június 18-i 2008/587/EK, Euratom európai parlamenti határozat (HL 2008. L 189., 25. o.) (2) preambulumbekzdése a következőket mondja ki:

„Az ombudsman tevékenységének sikeressége érdekében alapvető fontosságú a polgároknak az ombudsmanba vetett abbéli bizalma, hogy alapos és pártatlan vizsgálatokat folytat le a hivatali visszásságok gyanújával kapcsolatos ügyekben.”

A jogvita előzményei

- 5 2006. november 14-én C. Staelen panaszt nyújtott be az ombudsmanhoz, arra hivatkozva, hogy hivatali visszásság történt a Parlament részéről az alkalmassági lista kezelése során.
- 6 Az ombudsman a vizsgálata (a továbbiakban: eredeti vizsgálat) végén, 2007. október 22-én kiadott egy határozatot, amelyben megállapította, hogy a Parlament részéről nem történt hivatali visszásság (a továbbiakban: 2007. október 22-i határozat).
- 7 2010. június 29-én az ombudsman hivatalból eljárást indított annak újbóli kivizsgálására, hogy a Parlament részéről történt-e hivatali visszásság (a továbbiakban: hivatalból indított vizsgálat).

- 8 2011. március 31-én az ombudsman meghozta a hivatalból indított vizsgálatot lezáró határozatot, amelyben ismételten megállapította, hogy a Parlament részéről nem történt hivatali visszásság (a továbbiakban: 2011. március 31-i határozat).

A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

- 9 A Törvényszék Hivatalához 2011. április 20-án benyújtott keresetlevelében C. Staelen az ombudsman arra való kötelezése érdekében terjesztett elő keresetet, hogy utóbbi térítse meg az őt állítása szerint amiatt ért vagyoni és nem vagyoni kárt, hogy az ombudsman az eredeti és a hivatalból indított vizsgálat során állítólag különböző jogsértéseket követett el.
- 10 A Törvényszék a megtámadott ítélet 75–161. pontjában a C. Staelen által előadott és arra vonatkozó kifogások első sorozatáról való döntés keretében, hogy az ombudsman az eredeti és a hivatalból indított vizsgálat során nem végzett el minden szükséges vizsgálatot a C. Staelen panaszában kifogásolt hivatali visszásság feltáráshoz és tisztázáshoz, először is ezen ítélet 75–88. pontjában néhány „Előzetes észrevétel[t]” fogalmazott meg.
- 11 E tekintetben a Törvényszék az említett ítélet 75–85. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy jöllehet az ombudsman széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a neki címzett panaszok megalapozottságának értékelését és az azok nyomán szükséges teendőket illetően, valamint a panasz kezelése, illetve a hivatalból indított vizsgálat során igénybe veendő vizsgálati eszközöket illetően, és ezzel összefüggésben nem terheli őt eredménykötelezettség, az ilyen mérlegelési mozgástér nem mentesíti a gondosság elvének tiszteletben tartása alól, ami az arra vonatkozó kötelezettséget jelenti, hogy gondosan és pártatlanul megvizsgálja az adott ügy összes releváns körülményét.
- 12 E tekintetben a Törvényszék ugyanezen ítélet 85–87. pontjában a következő megfontolásokat fogalmazta meg:
- „85 [...] Ebből következik, hogy bár az ombudsman szabadon dönthet az eljárás megindításáról, és ha így dönt, akkor minden, általa indokoltnak tartott vizsgálati intézkedést megtehet, mindazonáltal gondoskodnia kell arról, hogy e vizsgálati intézkedések eredményeként képes legyen minden releváns körülmény gondos és pártatlan vizsgálatára, annak érdekében, hogy dönten tudjon a hivatali visszásságra vonatkozó állítás megalapozottságáról, valamint az ezen állítás nyomán szükséges teendőkről [...]. A gondosság elvének tiszteletben tartása az ombudsman hatásköreinek gyakorlása során annál is fontosabb, mivel az EUMSZ 228. cikk (1) bekezdése és a 94/262 határozat 3. cikkének (1) bekezdése éppen azt a feladatot ruházza rá, hogy a közérdek és az érintett polgár érdekében tárjon fel minden hivatali visszásságot, és törekedjen ezek kiküszöbölésére.
- 86 Az ombudsman tehát nem rendelkezik mérlegelési mozgástérrel egy adott esetben a gondosság elvének betartását illetően. Következésképpen a gondosság elvének pusztá megsértése elegendő ahhoz, hogy megalapozza [az] [...] ítélkezési gyakorlat értelmében vett súlyos jogsértést [...]
- 87 Ugyanakkor azt is hangsúlyozni kell, hogy nem minden, az ombudsman által elkövetett szabálytalanság minősül a gondosság [...] elve megsértésének. A gondosság elvének megsértése alapján az Unió szerződésen kívüli felelősségét csak az az ombudsman által vizsgálati jogkörei gyakorlása során elkövetett olyan szabálytalanság alapozhatja meg, amelynek következtében nem tudta gondosan és pártatlanul megvizsgálni az adott ügy összes releváns körülményét, annak érdekében, hogy dönten tudjon valamely uniós intézmény, szerv vagy hivatal által elkövetett visszásságra vonatkozó állítás megalapozottságáról [...]

- 13 Másodszor a Törvényszék a megtámadott ítélet 89–146. pontjában az ombudsman eredeti vizsgálat lefolytatásával kapcsolatos, C. Staelen által kifogásolt különböző magatartásainak elemzésével lezárta e tekintetben a vizsgálatát, és az említett ítélet 141–146. pontjában megállapította, hogy az ombudsman három alkalommal megsértette gondossági kötelezettségét, valamint hogy ezek a jogsértések kellően súlyosak ahhoz, hogy megalapozzák az Unió felelősségét. Az említett jogsértések abból álltak, hogy az ombudsman először is elferdítette a Parlament véleményének a tartalmát, másodszor megsértette gondossági kötelezettségét az annak meghatározására irányuló vizsgálat során, hogy C. Staelen nevének az alkalmassági listára történő felvételével kapcsolatos információt a Parlament továbbította-e a többi uniós intézmény, szerv vagy hivatal számára, harmadszor pedig az ilyen kötelezettséget az annak ellenőrzésére irányuló vizsgálat során is megsértette, hogy a Parlament ugyanezen információt közölte-e a saját főigazgatóságaival.
- 14 Ezt követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 162–223. pontjában a C. Staelen által előadott, az ombudsman által elkövetett állítólagos nyilvánvaló értékelési hibákkal kapcsolatos kifogások második sorozatáról való döntés során az említett ítélet 205. és 223. pontjában arra következtetett, hogy az ombudsman kellően súlyosan megsértette gondossági kötelezettségét annak vizsgálata során, hogy C. Staelent a többi sikeres pályázóhoz képest hátrányosan megkülönböztették-e neve alkalmassági listán való szerepeltetésének időtartama miatt. Az említett kellően súlyos jogsértés ahhoz kapcsolódott, hogy az ombudsman ezzel összefüggésben arra a következtetésre jutott, hogy nem történt a Parlament részéről hivatali visszasság, és e tekintetben a többi jelölt alkalmassági listán történő szerepeltetésének időtartamát illetően a Parlament pusztán állítására támaszkodott, anélkül hogy rendelkezésére álltak volna az említett sikeres pályázók felvételének időpontját igazoló információk, és az említett állítás utólag tévesnek bizonyult.
- 15 A többek között az észszerű határidő elvének állítólagos megsértésére alapított kifogások harmadik sorozatát illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 269. pontjában még úgy ítélte meg, hogy azon észszerűtlen határidő, amelyen belül az ombudsman C. Staelen két levelére válaszolt, a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető uniós jogszabály kellően súlyos megsértésének minősült, amely megalapozhatja az Unió felelősségét.
- 16 Végül a Törvényszék azon kérdések vizsgálata során, hogy lehetett-e következtetni valamely megtéríthető kár, valamint az ezen kár és az előzőleg megállapított különböző jogsértések közötti okozati összefüggés fennállására, a megtámadott ítélet 288–294. pontjában többek között megállapította, hogy a jelen ügyben ez az eset állt fenn a C. Staelent amiatt ért nem vagyoni kárt illetően, hogy egyrészt elvesztette bizalmát az ombudsman intézményében, másrészt hogy ezek a jogsértések az idő- és energiapazarlás érzését keltették benne.
- 17 Következtetésképpen, mivel a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az ombudsman az eredeti és a hivatalból indított vizsgálat során egyrészt négy alkalommal megsértette gondossági kötelezettségét, másrészt pedig észszerűtlen határidőn belül válaszolt C. Staelen két levelére, részben helyt adott C. Staelen keresetének, és kötelezte az ombudsmant a C. Staelent ért nem vagyoni kár megtérítése érdekében 7000 euró (EUR) részére történő megfizetésére.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 18 Fellebbezésében az ombudsman azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, egyrészt amennyiben az arról döntött először is, hogy az ombudsman több olyan jogellenességet valósított meg, amely az uniós jog kellően súlyos megsértésének minősül, másodszor hogy a nem vagyoni kár ténylegessége megállapítást nyert, harmadszor hogy okozati összefüggés áll fenn a Törvényszék által azonosított jogellenességek és ezen nem vagyoni kár között, másrészt pedig amennyiben a megtámadott ítélet kötelezte az ombudsmant 7000 euró kártérítés megfizetésére;

- amennyiben a Bíróság hatályon kívül helyezi a megtámadott ítéletet, elsődlegesen a Bíróság maga döntsön C. Staelen kérelméről, és azt mint megalapozatlant utasítsa el;
 - másodlagosan, amennyiben a Bíróság a megtámadott ítéletet hatályon kívül helyezi, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé; és
 - igazságos és méltányos módon határozzon a költségekről.
- 19 C. Staelen válaszbeadványában azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést mint részben elfogadhatatlant, vagy legalábbis mint megalapozatlant;
 - kötelezze az ombudsmant az őt ért nem vagyoni kár megtérítése érdekében 50 000 euró megfizetésére; és
 - kötelezze az ombudsmant a fellebbezéssel és az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült valamennyi költség viselésére.
- 20 2015. október 8-án C. Staelen a megtámadott ítélet ellen csatlakozó fellebbezést nyújtott be. Az említett csatlakozó fellebbezést elutasította a Bíróság 2016. június 29-i ombudsman kontra Staelen végzése (C-337/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:670), amelyet a Bíróság eljárási szabályzatának 181. cikke alapján fogadtak el. A Bíróság az említett végzésben nem határozott a fellebbezésről, valamint a csatlakozó fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségekről.

C. Staelennek az ombudsman 50 000 euró részére történő megfizetésére való kötelezése iránti kérelmének elfogadhatóságáról

- 21 Amint az a jelen ítélet 19. pontjából kitűnik, a C. Staelen által benyújtott válaszbeadványban foglalt kérelmek egyrészt arra irányulnak, hogy a Bíróság teljes egészében utasítsa el az ombudsman fellebbezését, másrészt pedig arra, hogy az ombudsmant kötelezze az általa C. Staelennek okozott nem vagyoni kár megtérítése címén 50 000 euró C. Staelen részére történő megfizetésére.
- 22 Márpedig e tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzatának 174. cikke értelmében a válaszbeadványban foglalt kérelmeknek a fellebbezésnek egészben vagy részben történő helyt adására vagy a fellebbezés egészben vagy részben történő elutasítására kell irányulniuk.
- 23 Következésképpen C. Staelennek az ombudsman 50 000 euró részére történő megfizetésére való kötelezése iránti kérelme elfogadhatatlan.

A fellebbezésről

- 24 Fellebbezésének alátámasztása érdekében az ombudsman öt jogszerűre hivatkozik.

Az első jogalapról

- 25 Első jogalapjával, amely négy részből áll, az ombudsman azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot az Unió szerződésen kívüli felelősségének megalapozásához szükséges feltételek egyikével, nevezetesen a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető uniós jogszabály „kellően súlyos” megsértésének követelményével kapcsolatban.

Az első jogalap első részéről

– A felek érvei

- 26 Az ombudsman azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 86. pontjában úgy ítélte meg, hogy a gondosság elvének az ombudsman általi pusztá megsértése – amely elv azt a kötelezettséget jelenti, hogy gondosan és pártatlanul megvizsgáljanak az adott ügyre vonatkozó összes releváns körülményt – elegendő a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető uniós jogszabály „kellően súlyos” megsértése, következésképpen pedig olyan jogellenesség fennállásának megállapításához, amely megalapozhatja az Unió felelősségét.
- 27 C. Staelen úgy véli, hogy a jogalap ezen első részében elfogadhatatlan, mivel a Törvényszék, nem pedig a fellebbezést elbíráló Bíróság feladata a tényállás értékelése.
- 28 Az ügy érdemét illetően C. Staelen arra az álláspontra helyezkedik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, mivel a Bíróság a 2004. március 23-i ombudsman kontra Lamberts ítélet (C-234/02 P, EU:C:2004:174) 50. pontjában többek között azt pontosította, hogy amikor az ombudsman vizsgálatot folytat, eljárási kötelezettség terheli, és ez pontosan a gondossági kötelezettség tiszteletben tartásának felel meg, amellyel kapcsolatban az ombudsman ily módon semmilyen mérlegelési mozgástérrel nem rendelkezik.

– A Bíróság álláspontja

- 29 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy amint az az EUMSZ 20. cikk (2) bekezdésének d) pontjából kitűnik, hogy az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságok esetében az ombudsmanhoz fordulás joga egy olyan jog, amelyet többek között az uniós polgárok tekintetében ismernek el, és amely egyébként az Európai Unió Alapjogi Chartájának 43. cikkében került kifejtésre.
- 30 Az EUMSZ 228. cikk (1) bekezdése értelmében az ombudsman jogosult az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszok átvételére, kivizsgálására és az erről való jelentéskészítésre. Ugyanezen rendelkezés pontosítja, hogy az ombudsman megbízatásának megfelelően, saját kezdeményezésére vagy a hozzá benyújtott panaszok alapján, lefolytatja az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat, és hogy ha az ombudsman hivatali visszasságot állapít meg, az ügyben megkeresi az érintett intézményt, szervet vagy hivatalt, amelynek három hónap áll rendelkezésére, hogy tájékoztassa őt álláspontjáról, ezt követően az ombudsman jelentést küld a Parlamentnek és az érintett intézménynek, szervnek vagy hivatalnak, valamint a panaszt benyújtó személyt tájékoztatja a vizsgálatok eredményéről.
- 31 Az ombudsmanhoz panaszt benyújtott személynek azon lehetőségét illetően, hogy felvesse az Unió felelősségét az említett panasz kezelésének módja miatt, a Bíróság már jelezte, hogy azon állandó ítélkezési gyakorlatra szükséges hivatkozni, amely szerint három feltétel fennállásakor kerül a kártérítéshez való jog elismerésre, nevezetesen: a megsértett jogszabály célja, hogy a magánszemélyeket jogokkal ruházza fel, a jogsértés kellően súlyos, továbbá közvetlen okozati összefüggés áll fenn az aktus kibocsátóját terhelő kötelezettség megsértése és a sérelmet szenvedett személy kára között. A második feltételt illetően a Bíróság ugyanezen összefüggésben arra is emlékeztetett, hogy az uniós jog kellően súlyos megsértésének megállapítását lehetővé tévő döntő tényező az, hogy az érintett uniós intézmény vagy szerv a mérlegelési jogkörének korlátait nyilvánvalóan és súlyosan túllépte-e (2004. március 23-i ombudsman kontra Lamberts ítélet, C-234/02 P, EU:C:2004:174, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 32 A Bíróság ez utóbbi tekintetben azt is kifejtette, hogy annak megállapítása érdekében, hogy sor került-e az uniós jog kellően súlyos megsértésére, amely megalapozhatja az Uniónak az ombudsman magatartása miatti szerződésen kívüli felelősségét, figyelembe kell venni ez utóbbi feladatának sajátosságait. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az ombudsmant csak eljárási kötelezettség terheli, és széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik (2004. március 23-i ombudsman kontra Lamberts ítélet, C-234/02 P, EU:C:2004:174, 50. pont).
- 33 A Bíróság azt is kimondta, hogy jöllehet az ombudsman széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a panaszok megalapozottságát és az azok nyomán szükséges teendőket illetően, és ezzel összefüggésben nem terheli őt eredménykötelezettség, és bár ebből következően az uniós bíróság általi felülvizsgálatnak korlátozottnak kell lennie, nem zárható ki, hogy valamely állampolgár egészen különleges körülmények esetén bizonyítani tudja, hogy az ombudsman kellően súlyosan megsértette az uniós jogot a feladatai ellátása során, amellyel kárt okozott az érintett állampolgárnak (lásd ebben az értelemben: 2004. március 23-i ombudsman kontra Lamberts ítélet, C-234/02 P, EU:C:2004:174, 52. pont).
- 34 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a gondossági kötelezettség, amely a megfelelő ügyintézés elvéhez kapcsolódik, és általános jelleggel alkalmazandó az uniós adminisztráció által a nyilvánossággal fennálló kapcsolatainak során tanúsított tevékenységre, megköveteli, hogy az uniós adminisztráció gondosan és körültekintően járjon el [lásd ebben az értelemben: 2008. december 16-i Masdar (UK) kontra Bizottság ítélet, C-47/07 P, EU:C:2008:726, 92. és 93. pont].
- 35 E megfontolásokra figyelemmel szükséges először is az első jogalap első részének elfogadhatóságával kapcsolatban azt kiemelni, hogy ezen résszel az ombudsman nem a tényállás Törvényszék általi értékelését kifogásolja, amint azt C. Staelen állítja, hanem valójában az említett bíróság általi azonos téves jogalkalmazást, hogy az uniós jog „kellően súlyos” megsértésének fogalmát tévesen értelmezte, és ez alkalmas arra, hogy az Unió szerződésen kívüli esetleges felelősségét megalapozza. Ebből következik, hogy a jogalap ezen első részében elfogadható.
- 36 Másodszor és az ügy érdemét illetően meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 86. pontjában annak megítélésével, hogy a gondosság elvének pusztán megsértése elegendő az Unió felelősségének megalapozására alkalmas, kellően súlyos jogsértés fennállásának azzal az indokkal való megállapításához, hogy az ombudsman az említett elv konkrét esetben való tiszteletben tartásával kapcsolatban nem rendelkezik mérlegelési mozgástérrel, különböző okokból megsértette a jelen ítélet 31–33. pontjában felidézett elveket.
- 37 Amint az ugyanis a Bíróságnak a jelen ítélet 31. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlatból következik, az Unió szerződésen kívüli felelősségét a magánszemélyeket védő uniós jogszabálynak kizárólag a kellően súlyos megsértése, nem pedig annak bármilyen megsértése keletkeztetheti. Egyébiránt amikor valamely uniós intézmény vagy szerv mérlegelési jogkörrel rendelkezik, kizárólag az ezen jogkör korlátainak az érintett intézmény vagy szerv általi nyilvánvaló és súlyos túllépése minősülhet az uniós jog ilyen kellően súlyos megsértésének.
- 38 Márpedig ez így van különösen a gondossági kötelezettség ombudsman általi megsértése esetén, ami nem minősülhet automatikusan olyan jogellenes magatartásnak, amely alkalmas arra, hogy megalapozza az Unió felelősségét, hanem azt – amint az a jelen ítélet 32. és 33. pontjában felidézésre került – annak figyelembevételével kell értékelni, hogy az ombudsmant feladatának ellátása során csak eljárási kötelezettség terheli, és széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik először is a panaszok megalapozottságát és az azok nyomán szükséges teendőket, másodszor a megindított vizsgálatok lefolytatásának és a kivizsgálások elvégzésének módját, harmadszor pedig a begyűjtött adatok elemzését és az ezen elemzésből levonandó következtetéseket illetően.

- 39 A Törvényszék a megtámadott ítélet 86. pontjában annak megállapításával, hogy az ombudsman nem rendelkezett mérlegelési mozgástérrel egy adott esetben a gondosság elvének betartását illetően, mielőtt abból arra következtetett, hogy az említett elv pusztá megsértése következőképpen elegendő e jogsértés kellően súlyos jellegének megállapításához, nyilvánvalóan a Bíróságnak a megtámadott ítélet 71. pontjában említett azon ítélkezési gyakorlatára szándékozott hivatkozni, amely szerint, ha a valamely uniós intézmény csak igen csekély mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, vagy nem rendelkezik mérlegelési mozgástérrel, az uniós jog egyszerű megsértése elegendő lehet e jog kellően súlyos megsértése fennállásának megállapításához (lásd különösen: 2002. december 10-i Bizottság kontra Camar és Tico ítélet, C-312/00 P, EU:C:2002:736, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 Márpedig a Törvényszék ily módon nem dönthetett arról, hogy a gondossági kötelezettség megsértése alapján az Unió szerződésen kívüli felelősségének megalapozásához szükséges feltételek teljesültek, anélkül hogy figyelembe vette volna azon területet, feltételeket és összefüggést, amelyek az érintett uniós intézményt vagy szervet terhelő említett kötelezettséget jellemzik (lásd ebben az értelemben: 1992. január 30-i Finsider és társai kontra Bizottság ítélet, C-363/88 és C-364/88, EU:C:1992:44, 24. pont).
- 41 Az ombudsmant terhelő gondossági kötelezettség kellően súlyos megsértésének fennállására való következtetéshez azt szükséges tehát bizonyítani, hogy az ombudsman azzal, hogy nem járt el a megkövetelt mindenfajta gondossággal és körültekintéssel, súlyosan és nyilvánvalóan túllépte a rendelkezésére álló vizsgálati jogkörök gyakorlásával összefüggésben mérlegelési jogkörének korlátait. Ennek érdekében figyelembe kell venni az említett összefüggést is tekintetbe véve minden olyan körülményt, amely a szóban forgó helyzetet jellemzi, és amelyek között szerepel többek között a gondosság elmulasztásának nyilvánvaló jellege, amelyet az ombudsman vizsgálatának lefolytatása során tanúsított (lásd ebben az értelemben különösen: 1992. január 30-i Finsider és társai kontra Bizottság ítélet, C-363/88 és C-364/88, EU:C:1992:44, 22. pont; 2003. július 10-i Bizottság kontra Fresh Marine ítélet, C-472/00 P, EU:C:2003:399, 31. pont), annak kimenthető vagy nem kimenthető jellege (lásd ebben az értelemben különösen: 1992. január 30-i Finsider és társai kontra Bizottság ítélet, C-363/88 és C-364/88, EU:C:1992:44, 22. pont; 2000. július 4-i Haim-ítélet, C-424/97, EU:C:2000:357, 42. és 43. pont), vagy még az ombudsman által lefolytatott vizsgálatból levont következtetések nem megfelelő és észszerűtlen jellege (lásd ebben az értelemben: 1991. október 22-i Nölle-ítélet, C-16/90, EU:C:1991:402, 13. pont).
- 42 Pontosítani szükséges továbbá, hogy amint arra az ombudsman hivatkozott, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 85. pontjában kiemelt azon pusztá körülmény, hogy az ombudsman feladata a többi uniós intézmény és szerv részéről megvalósított hivatali visszásság eseteinek feltárása, még kevésbé igazolhatja az ezen ítélet 86. pontjában szereplő megfontolást.
- 43 E tekintetben kétségkívül elvárható az ombudsmantól különösen a Szerződéssel rá ruházott feladatára tekintettel az, hogy maga különös figyelmet fordítson a gondossági kötelezettség tiszteletben tartására azzal, hogy vizsgálatát gondosan és körültekintően folytatja le, amelynek keretében azonban csak eljárási kötelezettség terheli. Az előzőekből azonban nem vonható le az a következtetés, hogy az ombudsman gondossági kötelezettségének a vizsgálattal kapcsolatos ilyen feladatok gyakorlása során történő legcsekélyebb megsértése a jelen ítélet 31. és 32. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében *ipso facto* az említett kötelezettség „kellően súlyos” megsértésének minősülne.
- 44 Végül, és amint azt az ombudsman jogosan megjegyezte, a megtámadott ítélet 87. pontjában szereplő azon pontosítás, miszerint az Unió szerződésen kívüli felelősségét csak az ombudsman által elkövetett olyan szabálytalanság alapozhatja meg, amelynek következtében nem tudta gondosan és pártatlanul megvizsgálni az összes releváns körülményt, annak érdekében, hogy dönten tudjon a hivatali visszásság valamely esetére vonatkozó állítás megalapozottságáról, semmilyen módon nem érinti a jelen ítélet 41. pontjában szereplő megfontolásokat. Az említett pontosítás ugyanis azokra a

következményekre vonatkozik, amelyek adott esetben a megállapított szabálytalansághoz kapcsolódnak, nem pedig az érintett cselekvés vagy mulasztás jellegéhez, és az uniós jog azon megsértésének kellően súlyos jellegéhez sem, amelyet az említett szabálytalanság tükröz.

- 45 Az előzőekből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 86. pontjában általánosan úgy ítélte meg, hogy a gondosság elvének ombudsman általi „puszta” megsértése a magánszemélyeket védő uniós jogszabály „kellően súlyos” megsértésének minősült, amely megalapozhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét.
- 46 Az ilyen téves jogalkalmazás azonban önmagában nem vezethet a jelen ügyben a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez. Annak a meghatározásához, hogy ennek az esetnek kell-e fennállnia, azt kell ugyanis ellenőrizni, hogy – amint azt az ombudsman állítja – a Törvényszék az első jogalap második, harmadik és negyedik része, valamint a második jogalap keretében ezt követően konkrétan alkalmazta-e az általa a megtámadott ítélet 86. pontjában kifejtett téves elvet, és hogy az említett téves jogalkalmazás ezért hibássá tette-e azokat az értékeléseket, amelyekkel a Törvényszék az ombudsman különböző érintett magatartásait a gondossági kötelezettség „kellően súlyos” megsértéseinek minősítette.

Az első jogalap második, harmadik és negyedik részéről

– A felek érvei

- 47 Első jogalapjának második, harmadik és negyedik részében az ombudsman arra hivatkozik, hogy tekintettel arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 86. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor ugyanezen ítélet 142–144. pontjában úgy ítélte meg, hogy a gondossági kötelezettségnek a jelen esetben az ombudsmannak felrótt három megsértése „kellően súlyos” ahhoz, hogy megalapozhassa az Unió szerződésen kívüli felelősségét, az említett bíróság három alkalommal tévesen alkalmazta a jogot.
- 48 A jogalap második részében az ombudsman azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 142. pontjában annak megítélésével, hogy az említett szerv ilyen kellően súlyos jogsértést követett el azzal, hogy 2007. október 22-i határozatában elferdítette a Parlament véleményének tartalmát, és ezt kizárólag amiatt ítélte meg, hogy az ombudsman nem rendelkezett mérlegelési mozgástérrel valamely dokumentum tartalmának figyelembevétele tekintetében, elmulasztotta az ilyen jogsértés fennállásának megállapítása érdekében releváns összes körülmény figyelembevételére vonatkozó kötelezettségét.
- 49 Ezt követően az ombudsman első jogalapjának a megtámadott ítélet 143., illetve 144. pontja ellen intézett harmadik, illetve negyedik részének alátámasztása érdekében arra hivatkozik, hogy a Törvényszék annak az állítására szorítkozással, hogy az ombudsman által végzett kivizsgálásokkal kapcsolatos gondossági kötelezettségének állítólagos megsértései – amely kivizsgálások célja annak meghatározása, hogy a Parlament tájékoztatta-e a többi intézményt és saját főigazgatóságait arról, hogy felvették C. Staelen nevét az alkalmassági listára – a Törvényszék által a megtámadott ítélet 86. pontjában kifejtett elvre tekintettel az uniós jog „kellően súlyos” megsértéseinek minősültek, ez a bíróság nem megállapította, hanem kinyilvánította az ilyen jogsértések fennállását.
- 50 Egyébiránt a Törvényszék a megtámadott ítélet 143. pontjában annak megállapításával, hogy az ombudsman nem bizonyította, hogy a jelen ítélet előző pontjában említett információt továbbították-e a többi uniós intézmény részére, ellentmondott magának, mivel egyébként a megtámadott ítélet 105. pontjában úgy ítélte meg, hogy ezek az intézmények legalább 2007. május 14. óta rendelkeztek ezzel az információval.

51 A megtámadott ítélet 144. pontját illetően, amely ugyanezen információ Parlament főigazgatóságainak való továbbításával kapcsolatos, a Törvényszék továbbá elmulasztotta figyelembe venni az ombudsman feladatának sajátosságait, amikor megállapította, hogy utóbbi az általa végrehajtott ellenőrzések során köteles a vizsgálatának összes szempontjával kapcsolatos írásbeli bizonyítékok megszerzésére és azoknak az ügyiratokhoz csatolására.

52 C. Staelen szerint a Törvényszék feladata a ténybeli és jogi körülmények értékelése annak meghatározása érdekében, hogy a gondosság hiánya hibának minősül-e, és hogy e hiba továbbá az uniós jog kellően súlyos megsértésének minősül-e, ezért az ombudsman első jogalapja második, harmadik és negyedik részében elfogadhatatlan. Mindenesetre a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 142–144. pontjában szereplő elemzése nem tartalmaz téves jogalkalmazást.

– A Bíróság álláspontja

53 Ami az első jogalapnak a második, harmadik és negyedik részében való elfogadhatóságát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből, valamint az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első albekezdéséből következik, hogy kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel egyrészt a tényállás megállapítására – kivéve, ha megállapításainak anyagi pontatlansága a hozzá benyújtott eljárási iratokból ered –, másrészt a tények értékelésére. Amennyiben azonban a Törvényszék megállapította, illetve értékelte a tényállást, a Bíróság a tényállás Törvényszék általi jogi minősítésének és az abból levont jogi következtetésnek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel (lásd különösen: 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezért a Bíróság több alkalommal emlékeztetett arra, hogy az a kérdés, hogy a Törvényszék az említett tényekből joggal következtethet-e arra, hogy az uniós intézmények megsértették gondossági kötelezettségüket, a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozó jogkérdésnek minősül (lásd különösen: 2009. szeptember 3-i Moser Baer India kontra Tanács ítélet, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanez vonatkozik arra, amikor azt kell meghatározni, hogy az ilyen jogsértést továbbá az uniós jog „kellően súlyos megsértésének” kell-e minősíteni, amely megalapozhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

54 Márpedig C. Staelen állításával ellentétben az első jogalap második, harmadik és negyedik része nem a Törvényszék által végzett ténybeli értékelések felülvizsgálatára irányul, hanem azok célja lényegében azon jogi minősítések vitatása, amelyek alapján az említett bíróság úgy határozott, hogy az ombudsman a jelen ügyben kellően súlyosan megsértette az uniós jogot.

55 Ebből következik, hogy a C. Staelen által emelt elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

56 Az ügy érdemét illetően az első jogalap második része kapcsán ki kell emelni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 102. pontjában úgy ítélte meg, hogy az ombudsman a 2007. október 22-i határozat 2.5. pontjában annak állításával, hogy a lefolytatott vizsgálat megerősítette azt, amire a Parlament már utalt véleményében, nevezetesen azt, hogy az alkalmassági listát a többi uniós intézmény rendelkezésére bocsátották, miközben az említett vélemény nem tartalmazott ilyen utalást, a gondosság elmulasztásával elferdítette az érintett dokumentum tartalmát.

57 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy jóllehet, amint az a jelen ítélet 38. pontjában megállapításra került, az ombudsman feladata ellátása során kétségkívül széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, különösen a hozzá beérkezett panaszok nyomán általa szükségesnek tartott teendőket, és a panaszok kivizsgálásának módját illetően, amikor a neki továbbított dokumentum tartalmát szükséges figyelembe venni azon következtetések alátámasztása érdekében – mint a jelen ügyben –, amelyekre a vizsgálatot lezáró határozat során jutott, csak igen csekély mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, sőt nem rendelkezik azzal. Következésképpen a jelen ítélet 39. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra

tekintettel a Törvényszék a megtámadott ítélet 142. pontjában joggal ítélte meg úgy, hogy a Parlament 2007. március 20-i véleménye tartalmának ombudsman általi elferdítése kellően súlyos jogsértésnek minősült, amely megalapozhatja az Unió felelősségét.

- 58 Az előzőekre tekintettel az első jogalapot a második részében el kell utasítani.
- 59 E jogalap harmadik és negyedik részét illetően a megtámadott ítélet 143. és 144. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék annak érdekében, hogy „kellően súlyos” jogsértéseként minősítse a gondossági kötelezettségnek a jelen ítélet 109. és 140. pontjában megállapított azon megsértéseit, amelyek az alkalmassági listának a többi intézmény, illetve a Parlament főigazgatóságai részére történő továbbítását illetően az ombudsman által folytatott kivizsgálás hiányos jellegéhez kapcsolódnak, megelégedett a megtámadott ítélet 86. pontjában szereplő megfontolásokra való utalással.
- 60 Az első jogalap első részének vizsgálata során azonosított, a megtámadott ítélet 86. pontjában a Törvényszék általi téves jogalkalmazás ezért hibássá tette azt az értékelést, amellyel az említett bíróság ugyanezen ítélet 143. és 144. pontjában a gondossági kötelezettségnek a jelen ügyben az ombudsmannak felrótt hiányát kellően súlyos jogsértésnek minősítette, amely megalapozhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét.
- 61 Ilyen feltételek mellett a jogalap harmadik és negyedik részének helyt kell adni, és nem szükséges megvizsgálni az ombudsman által az azok alátámasztására hivatkozott többi érvet.
- 62 Az előzőek összességéből következik, hogy az első jogalapnak az első, harmadik és negyedik részében helyt kell adni, azt el kell azonban utasítani a második részében.

A második jogalapról

A felek érvei

- 63 A második jogalap első részében az ombudsman azt állítja, hogy a Törvényszék a kereseten túlterjedően határozott, amikor a megtámadott ítélet 205. és 223. pontjában úgy ítélte meg, hogy az említett szerv megsértette a gondosság elvét azzal, hogy a Parlament magyarázatára hagyatkozott, miközben C. Staelen keresetében valójában az ombudsman általi nyilvánvaló értékelési hibát kifogásolta.
- 64 E jogalap második részében az ombudsman arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 204. pontjában úgy ítélte meg, hogy az a körülmény, hogy a vizsgálat során egy uniós intézmény által az ombudsman számára adott magyarázat meggyőzőnek tűnhet, nem mentesíti az ombudsmant azon feladata alól, hogy meg kell bizonyosodnia arról, hogy az e magyarázat alapjául szolgáló tények valóságosak, amennyiben ez a magyarázat jelenti a hivatali visszasság hiánya ombudsman általi megállapításának kizárólagos alapját.
- 65 A második jogalap harmadik részében az ombudsman azt állítja, hogy ha úgy is kellene tekinteni, hogy hibát vétett, amit ily módon a Törvényszék felró neki, az említett bíróság ugyanakkor nem vizsgálta meg azt, hogy az ilyen hiba az uniós jog kellően súlyos megsértésének minősül-e. A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítélet 205. pontjában megelégedett e tekintetben annak megállapításával, hogy a gondosság általa azonosított hiánya megalapozhatja az Unió felelősségét.
- 66 A második jogalap első részét illetően C. Staelen arra hivatkozik, hogy a Törvényszék az arra való következtetéssel, hogy az ombudsman megsértette gondossági kötelezettségét, nem emelt olyan kifogást, amely nem szerepel a keresetlevélben, és a Törvényszék az ügy érdemében eljáró bírósággént átminősíthette a keresetlevélben kifejtett ténybeli és jogi körülményeket.

67 E jogalap második és harmadik részét illetően C. Staelen úgy véli, hogy az ombudsman kétségkívül alapíthat ugyan a valamely uniós intézmény által előadott információkra, feltéve hogy nincsenek olyan bizonyítékok, amelyek megkérdőjelezhetik ezen információk megbízhatóságát, a jelen ügyben nem ez az eset áll fenn, mivel az adminisztráció állításainak ellenőrzése az ombudsman feladatának pontosan magát a lényegét képezi.

A Bíróság álláspontja

68 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 205. pontjában úgy ítélte meg, hogy az ombudsman nem teljes mértékben a megkövetelt gondosságnak megfelelően járt el, amikor megállapította, hogy a Parlament nem valósított meg hivatali visszásságot C. Staelen alkalmassági listán való szerepeltetésének időtartamával összefüggésben azzal, hogy e tekintetben az EUR/A/151/98 nyílt versenyvizsga 22 eredeti sikeres pályázójának felvételével kapcsolatban a Parlament pusztán állítására hagyatkozott – anélkül hogy olyan bizonyítékok álltak volna rendelkezésére, amelyek alátámasztják az egyes sikeres pályázók felvételének időpontját –, miközben ez az állítás ezt követően tévesnek bizonyult. A Törvényszék ugyanebben a pontban tehát e tekintetben a megtámadott ítélet 84–86. pontjára hivatkozva arra a következtetésre jutott, a gondosság ezen hiánya megalapozhatja az Unió felelősségét.

69 A Törvényszék a megtámadott ítélet 223. pontjában megerősítette, hogy a gondosság ezen hiányának következtében az ombudsman tévesen ítelt valósnak bizonyos tényeket, és ebből következően tévesen állapította meg, hogy a Parlament részéről nem történt hivatali visszásság.

70 A második jogalap első részét illetően kétségtelen, hogy – amint azt az ombudsman kiemelte, és amint az egyébként a megtámadott ítélet 162. és 197. pontjából kitűnik – C. Staelen a Törvényszék előtti keresetének alátámasztására arra hivatkozott, hogy az ombudsman nyilvánvaló értékelési hibát vétett, amikor a 2011. március 31-i határozatban az eredeti vizsgálatot követően megállapította, hogy a Parlament az alkalmassági lista érvényességi idejét illetően nem részesítette hátrányos megkülönböztetésben C. Staelent az EUR/A/151/98 nyílt versenyvizsga többi sikeres pályázójához képest.

71 A Törvényszék az e jogalapról való döntés során a megtámadott ítélet 202–205. pontjában úgy ítélte meg, hogy az ombudsman a jelen ügyben megsértette gondossági kötelezettségét azzal, hogy tévesen nem vizsgálta a Parlament állításának megalapozottságát C. Staelen, illetve a kérdéses versenyvizsga többi sikeres pályázója alkalmassági listán való szereplésének idejével kapcsolatban. Márpedig a Törvényszék így eljárva lényegében úgy ítélte meg, hogy az ombudsman a gondosság és a körültekintés elmulasztásával mérlegelési hibát vétett, ami tévesen arra vezette, hogy nem szükséges a Parlament részéről megvalósuló hivatali visszásság esetének megállapítása.

72 Ilyen feltételek mellett meg kell állapítani, hogy a Törvényszék azzal, hogy az elé terjesztett jogalap ily módon való átminősítésével nem ferdítette el azt, következőképpen pedig nem határozott a kereseten túlterjedően, ezért a második fellebbezési jogalapot első részében el kell utasítani.

73 Egyébiránt anélkül, hogy szükséges lenne e jogalap második részéről dönteni, az említett jogalap harmadik részét illetően ki kell emelni, hogy a Törvényszék az első jogalap harmadik és negyedik részének vizsgálata során már megállapíthatóan hasonlóan tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 205. pontjában úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben a gondosság ombudsmannak felrótt hiánya kellően súlyos jogsértés jellegével rendelkezik, amely megalapozhatja az Unió felelősségét, mivel e tekintetben megelégedett az említett ítélet 84–86. pontjában szereplő fejleményekre való pusztán hivatkozással.

- 74 Az uniós jog „kellően súlyos megsértésének” fogalmára vonatkozó, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 86. pontjában elkövetett, és a jelen ítélet 45. pontjában az első jogalap első részének vizsgálata során azonosított téves jogalkalmazás ugyanis hibássá tette azt az értékelést, amellyel az említett bíróság a megtámadott ítélet 205. pontjában ilyen minősítést vett figyelembe.
- 75 Az előző megfontolásokból az következik, hogy a második jogalaphoz a harmadik részében helyt kell adni.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 76 Harmadik jogalapjában az ombudsman azt állítja, hogy a Törvényszék azzal, hogy a megtámadott ítélet 269. pontjában úgy ítélte meg, hogy ez a szerv nem tartotta tiszteletben azt az észszerű határidőt, amelyen belül C. Staelennek jogában állt leveleire választ kapni, ez pedig a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető uniós jogszabály „kellően súlyos megsértésének” minősül, és annak oly módon történő megállapításával, hogy ezen észszerű határidő bármilyen túllépése megalapozza az ombudsman felelősségét, figyelmen kívül hagyta az uniós jog megsértésének egyszerű és „kellően súlyos” jellege között teendő különbséget. A Törvényszék így eljárva megsértette az összes olyan releváns körülmény figyelembevételére vonatkozó kötelezettségét, amelyek lehetővé tehetik számára e kérdés eldöntését.
- 77 C. Staelen vitatja, hogy e tekintetben bármiféle téves jogalkalmazás történt volna.

A Bíróság álláspontja

- 78 Miután a Törvényszék a megtámadott ítélet 256. pontjában úgy ítélte meg, hogy az ombudsman két alkalommal megsértette azon kötelezettségét, hogy C. Staelen leveleire észszerű határidőn belül válaszoljon, ugyanezen ítélet 269. pontjában megelégedett annak tömör megállapításával, hogy mivel ombudsman ily módon megsértette C. Staelen azon jogát, hogy utóbbi ilyen határidőn belül választ kapjon, a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető uniós jogszabály kellően súlyos megsértését követte el, amely megalapozhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét.
- 79 A Törvényszék ezért az észszerű időn belül való cselekvési kötelezettség bármely megsértését valamely uniós jogszabály kellően súlyos megsértésének feleltette meg.
- 80 A Törvényszék ezáltal megsértette a Bíróságnak a jelen ítélet 31–33. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatát.
- 81 Továbbá a Törvényszék egyáltalán nem indokolta az uniós jog általa korábban megállapított megsértésének „kellően súlyos” jellegét.
- 82 Márpedig e tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság határozatainak indokolására vonatkozó kötelezettség az Európai Unió Bíróság alapokmányának 36. cikkéből következik, amely ugyanezen alapokmány 53. cikkének első albekezdése, valamint a Törvényszék eljárási szabályzatának 117. cikke értelmében alkalmazandó a Törvényszékre (lásd ebben az értelemben: 2007. október 4-i Naipes Heraclio Fournier kontra OHIM ítélet, C-311/05 P, nem tették közzé, EU:C:2007:572, 51. pont).
- 83 Egyébiránt a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az ítélet indokolásából világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a Törvényszék érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék az általa hozott határozat indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (lásd különösen: 2011. január 20-i General Química és társai kontra Bizottság ítélet, C-90/09 P, EU:C:2011:21, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 84 A jelen ügyben az, hogy nem hoztak fel semmilyen indokolást a „kellően súlyos jogsértés” minősítésének alátámasztására, amelyet a Törvényszék a megtámadott ítélet 269. pontjában vett figyelembe, lehetetlenné teszi a Bíróság számára annak értékelését, hogy – amint azt lényegében az ombudsman harmadik jogalapjában állítja – a Törvényszék az ilyen minősítés figyelembevételével tévesen alkalmazta-e a jogot.
- 85 Az indokolás ilyen hiánya, amely a lényeges eljárási szabályok megsértésének körébe tartozik, és ezért akadályozza a Bíróságot felülvizsgálatának gyakorlásában, olyan imperatív jogalapnak minősül, amelyre a Bíróság hivatalból hivatkozhat (lásd ebben az értelemben: 1997. február 20-i Bizottság kontra Daffix ítélet, C-166/95 P, EU:C:1997:73, 24. pont; 2016. január 28-i Quimitécnica.com és de Mello kontra Bizottság ítélet, C-415/14 P, nem tették közzé, EU:C:2016:58, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 86 Ilyen feltételek mellett az ombudsman harmadik jogalapjának helyt kell adni.

A negyedik jogalapról

A felek érvei

- 87 Az ombudsman azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 290. pontjában – ráadásul magyarázat nélkül – „nem vagyoni kárnak” minősítette a panaszos ombudsman hivatalába vetett bizalmának csorbulását az ombudsman által vétett hibák miatt.
- 88 C. Staelen vitatja, hogy e tekintetben bármiféle téves jogalkalmazás történt volna.

A Bíróság álláspontja

- 89 A megtámadott ítélet 290. pontjából kitűnik, hogy az a nem vagyoni kár, amelynek létezését a Törvényszék C. Staelen tekintetében elismerte, a jelen ügyben egyrészt az érintettnek az ombudsman intézményébe vetett bizalma elvesztéséhez, másrészt pedig az idő- és energiapazarlás érzéséhez, illetve észleléséhez kapcsolódik azzal a panasszal összefüggésben, amellyel az említett uniós szervhez fordult.
- 90 A negyedik fellebbezési jogalap, amely a megtámadott ítéletet e nem vagyoni kár első összetevőjével kapcsolatban kifogásolja, nevezetesen az ombudsman intézményébe vetett bizalom elvesztését, két részből áll. Az ombudsman azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen minősítette az említett összetevőt „nem vagyoni kárnak”, és hogy minden magyarázat nélkül ezt a minősítést vette figyelembe.
- 91 A jogalap első részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a megtérítendő kárnak ténylegesnek és bizonyosnak kell lennie (lásd különösen: 1990. február 7-i Culin kontra Bizottság ítélet, C-343/87, EU:C:1990:49, 27. pont; 1998. május 14-i Tanács kontra de Nil és Impens ítélet, C-259/96 P, EU:C:1998:224, 23. pont; 2008. február 21-i Bizottság kontra Girardot ítélet, C-348/06 P, EU:C:2008:107, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 92 Tagadhatatlan, hogy az ombudsmanra bízott feladatkörre tekintettel alapvető fontosságú az uniós polgároknak az ombudsmanba vetett abbéli bizalma, hogy alapos és pártatlan vizsgálatokat folytat le a hivatali visszasságok gyanújával kapcsolatos ügyekben. Amint azt a 2008/587 határozat (2) preambulumbekzdése hangsúlyozza, az ilyen bizalom végső soron egyaránt alapvető fontosságú az ombudsman tevékenységének sikeressége érdekében.

- 93 Mindazonáltal ki kell emelni egyrészt, hogy az ilyen megfontolások igen jelentős mértékben érvényesek az egyedi kérelem elbírálására hivatott bármely uniós intézmény, szerv vagy hivatal esetében is, függetlenül attól, hogy panaszról van szó – mint a jelen ügyben –, vagy keresetről, sőt általánosabban bármely olyan kérelemről, amelynek tekintetében az említett intézmények, szervek vagy hivatalok kötelesek eljárni.
- 94 Másrészt az ombudsman hivatalába vetett bizalom esetleges elvesztése, amely a vizsgálataiban során tanúsított magatartásokból eredhet, megkülönböztetés nélkül érintheti az összes olyan személyt, aki rendelkezik azzal a joggal, hogy az ombudsmanhoz bármikor panaszt nyújtson be.
- 95 Ebből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az ombudsman intézményébe vetett bizalomnak a C. Staelen által hivatkozott elvesztését megtéríthető nem vagyoni kárnak minősítette. Ebből következik, hogy a negyedik jogalapnak az első részében helyt kell adni, és nem szükséges a második részéről dönten.

Az ötödik jogalapról

- 96 Ötödik jogalapjában az ombudsman azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 292. és 293. pontjában úgy ítélte meg, hogy az említett szerv által a hivatalból indított vizsgálata során elkövetett jogellenesség a meghatározó oka a C. Staelent ért és az ombudsman hivatalába vetett bizalmának elvesztéséhez kapcsolódó nem vagyoni kárnak.
- 97 A jelen ítélet 95. pontjában levont következtetésre tekintettel nem szükséges ezen ötödik jogalapról dönten.

A megtámadott ítélet részleges hatályon kívül helyezéséről

- 98 Mivel a Bíróság az első jogalap első, harmadik és negyedik részét, a második jogalap harmadik részét és a harmadik jogalapot megalapozottnak nyilvánította, ebből az következik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben az általa az ombudsmannak felrótt öt jogellenes magatartás közül négyet csupán azáltal minősített az uniós jog kellően súlyos, az Unió szerződésen kívüli felelősségének megalapozására alkalmas megsértésének, hogy e magatartások közül hármat téves jogalkalmazással, a negyediket pedig az indokolás teljes hiányával állapította meg. Valamint a negyedik jogalapnak a Bíróság azért adott helyt, mert a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megtéríthető nem vagyoni kárnak minősítette C. Staelen ombudsman hivatalába vetett bizalmának esetleges csorbulását, amely abból eredt, ahogyan az ombudsman a jelen ügyben vizsgálati feladatait végezte.
- 99 Ezért a Törvényszéknek az ombudsmant arra kötelező határozata, hogy C. Staelennek kártérítést fizessen, nem rendelkezik jogalappal.
- 100 Ebből következik, hogy a megtámadott ítélet rendelkező részének 1. pontját hatályon kívül kell helyezni.
- 101 Ellenben nem szükséges hatályon kívül helyezni az említett rendelkező rész 2. pontját, amellyel a Törvényszék C. Staelen keresetét az ezt meghaladó részében elutasította, mivel ezt a határozatot nem érintette az a tény, hogy a jelen fellebbezés első, második, harmadik és negyedik jogalapja részben megalapozott.
- 102 Végül a megtámadott ítélet részleges hatályon kívül helyezésére tekintettel a Törvényszék költségek viselésére vonatkozó határozatát, következésképpen pedig a megtámadott ítélet rendelkező részének 3. és 4. pontját egyaránt hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszék előtti keresetről

- 103 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első albekezdésének megfelelően a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén, ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti. A jelen esetben ez a helyzet áll fenn.
- 104 Először is, ami a gondossági kötelezettség ombudsmannak felrótt megsértéseit illeti, emlékeztetni kell arra, hogy azok mindenekelőtt ahhoz a tényhez kapcsolódnak, hogy az ombudsman a hivatalból indított vizsgálat során elmulasztotta kivizsgálni azt, hogy C. Staelen alkalmassági listára történő felvételét mikor és hogyan közölték a többi uniós intézménnyel, szervvel és hivatallal.
- 105 Ezen jogsértést illetően meg kell állapítani, hogy az kellően súlyos jelleggel rendelkezik ahhoz, hogy megalapozhassa az Unió szerződésen kívüli felelősségét.
- 106 Az arra a kérdésre adandó válasz ugyanis, hogy az uniós intézményeket, szerveket és hivatalokat mikor és hogyan tájékoztatták C. Staelen alkalmassági listára történő felvételéről, azon releváns körülmények egyike volt, amelyek az ombudsman annak megállapítására irányuló vizsgálatát határozták meg, hogy a Parlament az érintett ügyiratainak az említett felvételt követő kezelése során felelős volt-e hivatali visszasság valamely esete miatt. Továbbá annak ellenőrzése, hogy az említett felvételt ténylegesen közölték a többi uniós intézménnyel, szervvel és hivatallal, és hogy arra milyen eszközökkel került sor, az ombudsman vizsgálatáról szóló határozatnak az egyik kifejezett célját képezte.
- 107 Ugyanakkor az ombudsman e tekintetben megelégedett egy „pooling” elnevezésű, 2007. május 14-i dokumentumnak Parlament általi pusztán közzétételével, amelyből kitűnik, hogy ebben az időpontban csak egy jelölt maradt az alkalmassági listán. Az ombudsman ezért ebből a dokumentumból azt a következtetést vonta le, hogy C. Staelen volt az egyetlen jelölt, akinek a neve még szerepelt az említett listán, és hogy a többi uniós intézménynek, szervnek és hivatalnak – az említett dokumentumba való betekintési lehetőségre tekintettel – következképpen legalábbis 2007. május 14-től lehetősége volt ezen információról tudomást szerezni.
- 108 Márpedig, még azt is feltételezve, hogy az ombudsman a szóban forgó dokumentumból észszerűen arra következtethetett, hogy C. Staelennek az alkalmassági listára történő felvétele legalábbis az említett dokumentum időpontjától, azaz 2007. május 14-től kezdve az uniós intézmények, szervek és hivatalok előtt ismert volt – amint azt az ombudsman ellenkérelmében elismerte –, ez nem tette lehetővé annak meghatározását, hogy a feltehetően 2005. május 17-től bekövetkezett említett felvételt a Parlament az említett intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal mikor és hogyan közölte.
- 109 Ebből következik, hogy az ombudsman 2007. október 22-i határozatának 2. 5. pontjában az arra való következtetéssel, hogy C. Staelennek az alkalmassági listára történő felvételét a Parlament ténylegesen közölte a többi uniós intézménnyel, és e tekintetben többek között a figyelembe vett szempontból nyilvánvalóan hiányos vizsgálati eredményre hivatkozott, a gondosság és a körültekintés elmulasztásával nem menthető mérlegelési hibát vétett, és ily módon súlyosan és nyilvánvalóan túllépte a vizsgálat lefolytatása során rendelkezésére álló mérlegelési jogkörének korlátait.
- 110 Ami ezt követően a gondossági kötelezettségnek az ombudsmannak felrótt, és lényegében ahhoz a tényhez kapcsolódó megsértését illeti, hogy utóbbi a 2007. október 22-i határozatának 2.4. pontjában szereplő értékelést nem tudta máshogyan, csak az olyan dokumentumokra alapított feltételezéssel alátámasztani, amelyeknek sem a jellegét, sem pedig a tartalmát nem tudta pontosítani, ez a jogsértés is kellően súlyos jelleggel rendelkezik.

- 111 Egyrészt ugyanis az ombudsman által lefolytatott eredeti vizsgálat és kivizsgálás többek között arra vonatkozott, hogy C. Staelen nevének az alkalmassági listára történő felvételét a Parlament valamennyi főigazgatóságának rendelkezésére bocsátották-e. Másrészt 2007. október 22-i határozatának 2.4. pontjában az ombudsman e tekintetben azt állította, hogy a Parlament ügyiratainak kivizsgálására tekintettel C. Staelen pályázatát ténylegesen az említett főigazgatóságok rendelkezésére bocsátották.
- 112 Márpedig az ombudsman azzal, hogy ily módon az esetleges hivatali visszásság felderítése szempontjából releváns és konkrétan az eredeti vizsgálatának tárgyát képező szempont kapcsán az említett vizsgálatot lezáró 2007. október 22-i határozatban ilyen állítást fogalmazott meg, és egyúttal elmulasztotta azt, hogy az említett határozatban pontosabban hivatkozzon az említett állítás alátámasztását lehetővé tévő dokumentumokra, vagy azt, hogy ezt az állítást másként mint a Törvényszék előtti beadványaiban kifejtett azon pusztá feltételezéssel támaszthassa alá, miszerint „[e]gyúttal [hagyta] tehát azt feltételezni, hogy képviselő[i] [...] az általuk lefolytatott vizsgálat során látták az azt megerősítő dokumentumokat, hogy a Parlament tájékoztatta szolgálatait arról, hogy a [f]elperes nevét felvették a[z] [alkalmassági] listára”, a gondosság és a körültekintés elmulasztásával nem menthető hibákat vétett, valamint súlyosan és nyilvánvalóan túllépte a vizsgálat lefolytatása során rendelkezésére álló mérlegelési jogkörének korlátait.
- 113 Végül a gondossági kötelezettség azzal kapcsolatos megsértésével szükséges foglalkozni, hogy az ombudsman az eredeti vizsgálatot lezáró 2011. március 31-i határozatában arra a következtetésre jutott, hogy nem történt hivatali visszásság a Parlament részéről egyrészt C. Staelen, másrészt pedig az EUR/A/151/98 nyílt versenyvizsga többi sikeres pályázója alkalmassági listára történő felvételeinek idejével összefüggésben, és a vizsgálat ezen szempontjával kapcsolatban megelégedett a Parlament által adott magyarázattal, és nem bizonyosodott meg afelől, hogy az ezen magyarázat alapjául szolgáló tények valóságok-e.
- 114 E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy amikor az adminisztrációt vizsgálat lefolytatására hívják fel, annak a lehető legnagyobb körültekintéssel kell lefolytatnia a vizsgálatot, hogy eloszlassa a fennálló kételyeket és tisztázza a helyzetet (lásd ebben az értelemben: 1986. november 11-i Irish Grain Board ítélet, 254/85, EU:C:1986:422, 16. pont).
- 115 A jelen ügyben a Bíróság elé terjesztett ügyiratokból kitűnik, hogy az ombudsman 2011. március 31-i határozatában arra az álláspontra helyezkedett, hogy a C. Staelen által hivatkozott, az alkalmassági listára történő felvételének érvényességi ideje és a többi sikeres pályázót megillető érvényességi idő közötti különbség nem minősült a Parlamentnek felróható hivatali visszásságnak, mivel az ombudsman meggyőzőnek ítélte az említett intézmény által e tekintetben részére szolgáltatott magyarázatot, tehát azt, hogy a többi sikeres pályázót az említett lista közzétételét követő két éven belül felvették, miközben C. Staelen neve továbbra is szerepelt a listán kevéssel több mint két éven keresztül.
- 116 Márpedig az említett ügyiratokra tekintettel az sem vitatott, hogy a jelen ügyben az ombudsman által lefolytatott eredeti vizsgálat és kivizsgálás – amelyek annak megállapítására irányultak, hogy a Parlament magatartása hivatali visszásságnak minősült-e – többek között arra a konkrét kérdésre vonatkozott, hogy C. Staelen rövidebb ideig szerepelt-e az alkalmassági listán mint a többi sikeres pályázó.
- 117 Ilyen feltételek mellett az ombudsman, anélkül hogy ne követett volna el nem menthető hibát, és ily módon súlyosan és nyilvánvalóan ne lépte volna túl az említett vizsgálat lefolytatása során rendelkezésére álló mérlegelési jogkörének korlátait, az ezen vizsgálatot lezáró 2011. március 31-i határozatában nem következtethetett arra, hogy nem ez az eset állt fenn, és hogy ennél fogva nem valósult meg hátrányos megkülönböztetés C. Staelen esetében azzal, hogy e tekintetben kizárólag az érintett intézmény által adott pusztá magyarázatra hivatkozott, anélkül hogy a 94/262 határozat 3. cikkének (2) bekezdése értelmében rendelkezésére álló vizsgálati eszközök alkalmazásával annak

ellenőrzését lehetővé tévő részletesebb információk megszerzésére törekedett volna, hogy az említett intézmény által a saját kimentésére ily módon hivatkozott tények – és amely információkon ez a magyarázat alapult – valóságosak voltak.

- 118 Másodszor C. Staelen ahhoz való jogának a megsértésével kapcsolatos állítását illetően, hogy a kérelmeit észszerű határidőn belül bírálják el, kétségkívül ki kell emelni, hogy a nyolc, illetve öt hónapos határidők, amelyeken belül az ombudsman 2008. július 1-jén válaszolt arra a két levélre, amelyet C. Staelen intézett hozzá – az elsőt 2007. október 19-én, a másodikat pedig 2008. január 24-én –, első látásra különösen hosszúnak tűnnek.
- 119 Mindazonáltal, és jóllehet a felek között nem vitatott, hogy az ombudsmannak a fent említett két levélre gyorsabb választ kellett volna adnia, nem tekinthető úgy a jelen ügyben, hogy az ombudsman azzal, hogy azokra ily módon késedelmesen válaszolt, a Bíróságnak a jelen ítélet 31. és 32. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlata értelmében a magánszemélyeket védő uniós jogszabály „kellően súlyos megsértését” követte el.
- 120 E tekintetben ki kell emelni, hogy C. Staelen 2007. október 19-i levele arra irányult, hogy közölje az ombudsmannal a Parlament 2007. október 15-i, az alkalmassági lista 2007. augusztus 31-től történő lejártával kapcsolatos levelét. A 2008. január 24-i levél tárgya az ombudsman arról való megkérdezése volt, hogy a 2007. október 19-i levélben szereplő információkra tekintettel tervezi-e az időközben a 2007. október 22-i határozattal lezárt eredeti vizsgálat esetleges újbóli megnyitásával kapcsolatos vizsgálatot.
- 121 Márpedig a 2007. október 19-i levelet illetően az ombudsmanhoz intézett kifogás nem arra vonatkozik, hogy utóbbi közölte C. Staelennel az eredeti vizsgálatát lezáró 2007. október 22-i határozatát, és adott esetben nem vette figyelembe az említett levélben szereplő információkat, hanem hogy pusztán késlekedett az ezen levélre való válaszadással. Az ombudsman egyébként a Törvényszék előtt ellenkérelmében e tekintetben hangsúlyozta, hogy az említett levelet csak 2007. október 22-én kapta meg, miközben az eredeti vizsgálatot lezáró határozatát már meghozta.
- 122 Az előzőekből többek között az következik, hogy sem ez a kifogás, sem pedig az ombudsman által a 2008. január 24-i levélre ezt követően adott válasz késedelmes jellegére vonatkozó kifogás nem vonatkozik a jelen ügyben arra, ahogy az ombudsman az eredeti és a hivatalból indított vizsgálatait lefolytatta és lezárta.
- 123 Márpedig, tekintettel különösen arra, hogy az ombudsman 2007. október 22-i határozatával éppen lezárta a közel egy évig tartó vizsgálatot, nem tekinthető egyrészt úgy, hogy pusztán amiatt, hogy első lépésben nem válaszolt a C. Staelen által 2007. október 19-én utolsó pillanatban részére ily módon továbbított levélre azelőtt, hogy C. Staelen 2008. január 24-én azzal a kérelemmel fordult hozzá, hogy a vizsgálatnak az említett 2007. október 19-i levélben szereplő információ alapján történő esetleges újbóli megnyitásáról érdeklődjön, az ombudsman súlyosan és nyilvánvalóan túllépte a jelen ítélet 33. pontjában felidézett, a hozzá benyújtott panaszok megalapozottságát és az azok nyomán szükséges teendőket illetően őt megillető széles mérlegelési mozgásterének korlátait, és hogy ebben az összefüggésben megsértette C. Staelen azon jogát, hogy kérelmeit észszerű határidőn belül vegyék figyelembe.
- 124 Másrészt ugyanezen összefüggésben még kevésbé tekinthető úgy, hogy az ombudsman azzal, hogy második lépésben, és miután egy ilyen, azzal kapcsolatos kérelemmel fordult hozzá, hogy fontolja meg az éppen lezárt vizsgálat újbóli megnyitásának lehetőségét, az említett felhívásról az attól számított öt hónapos határidőn belül foglalt csak állást, súlyosan és nyilvánvalóan túllépte ugyanezen határokat, illetve megsértette az érintett ahhoz való jogát, hogy kérelmeit észszerű határidőn belül vegyék figyelembe.

- 125 Ebből következik, hogy az a pusztán tény, hogy az ombudsman kissé késedelmesen válaszolt C. Staelen fent említett két levelére, nem alapozhatja meg az Unió szerződésen kívüli felelősségét.
- 126 Az előzőek összességéből az következik, hogy az ombudsman eredeti és hivatalból indított vizsgálatainak lefolytatása során a jelen ítélet 31. és 32. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében a gondossági kötelezettségét illetően három alkalommal követett el „kellően súlyos jogsértést”, amelyekhez jogosan hozzáadódik a Törvényszék által megállapított jogsértés – amint az az első fellebbezési jogalap második részének vizsgálatából kitűnik – a Parlament 2007. március 20-i véleménye tartalmának ombudsman általi elferdítését illetően, ami olyan súlyos jogsértések összességének minősül, ami megalapozhatja az Unió felelősségét.
- 127 Ilyen feltételek mellett második lépésben meg kell vizsgálni, hogy az említett jogsértések C. Staelennek a jelen ítélet 91. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében tényleges és biztos nem vagyoni kárt okoztak-e, és egyúttal meg kell e tekintetben bizonyosodni arról, hogy ez a kár e jogsértések közvetlen következménye (lásd ebben az értelemben különösen: 2007. június 28-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-331/05 P, EU:C:2007:390, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 128 Mivel a Bíróság a jelen ítélet 95. pontjában helyt adott a negyedik fellebbezési jogalap első részének, az ugyanezen ítélet 92–94. pontjában kifejtett indokok miatt mindenekelőtt azt kell megállapítani, hogy C. Staelen nem hivatkozhat megalapozottan azon megtéríthető nem vagyoni kárra, amely az ilyen jogsértések miatt az ombudsman hivatalába vetett bizalmának elvesztéséhez kapcsolódik.
- 129 Mindamellett C. Staelen olyan nem vagyoni kár fennállására is hivatkozik, amely lényegében – amint az a Törvényszék előtti beadványaiból kitűnik – azon „lelki sérelemhez” kapcsolódik, amely az általa az ombudsmanhoz benyújtott panasz kezelésének módja miatt érte.
- 130 Márpedig az ombudsman bocsánatkérései, az ombudsman azzal kapcsolatos hibájának késedelmes korrekciója, hogy elferdítette a Parlament véleményének tartalmát, és végül a hivatalból indított vizsgálata sem térítette meg a jelen ügyben az így okozott nem vagyoni kárt.
- 131 Ilyen feltételek mellett arról kell határozni, hogy a C. Staelent ért nem vagyoni kár az érintett számára 7000 euró kártérítés megfizetésével megfelelően megtérítést nyer.

A költségekről

- 132 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Ezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amely az eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az említett szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit, azonban, ha az ügy körülményei alapján indokoltnak látszik, a Bíróság határozhat úgy, hogy a fél saját költségein felül viseli a másik fél költségeinek egy részét is.
- 133 A jelen ügyben jóllehet a Bíróság helyt adott az ombudsman fellebbezésének és a megtámadott ítéletet következképpen részben hatályon kívül helyezte, miután a Bíróság véglegesen döntött C. Staelen keresetéről, részben helyt adott annak. Egyébiránt az ombudsman azt kérte, hogy a Bíróság igazságosan és méltányosan határozzon a költségekről.
- 134 Következésképpen a jelen ügy körülményei között úgy kell határozni, hogy az ombudsman a saját költségein kívül viseli C. Staelen költségeit mind az elsőfokú eljárás, mind pedig a jelen fellebbezés tekintetében.

- 135 Egyébiránt, mivel a C. Staelen által a jelen eljárás keretében benyújtott csatlakozó fellebbezéshez kapcsolódó költségekről – amint azt a Bíróság eljárási szabályzatának 137. cikke előírja, amely ezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a 2016. június 29-i ombudsman kontra Staelen végzésben (C-337/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:670) nem határozott a Bíróság, ugyanezen rendelkezéseknek megfelelően az említett költségekről az eljárást befejező jelen ítélet keretében kell határozni.
- 136 E tekintetben mivel C. Staelen az említett csatlakozó fellebbezés keretében jogalapjait illetően peresztes lett, és az ombudsman azt kérte, hogy a Bíróság kötelezze C. Staelent a költségek viselésére, a Bíróság eljárási szabályzata 138. cikke (1) bekezdésének megfelelően C. Staelent kötelezni kell az ombudsmannak a csatlakozó fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségei, valamint a saját költségei viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Claire Staelen által válaszbeadványában megfogalmazott, az európai ombudsman 50 000 euró kártérítés Claire Staelen részére történő megfizetésére való kötelezése iránti kérelem elfogadhatatlan.**
- 2) **A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszéke 2015. április 29-i Staelen kontra ombudsman ítélete (T-217/11, EU:T:2015:238) rendelkező részének 1., 3. és 4. pontját.**
- 3) **A Bíróság kötelezi az európai ombudsmant 7000 euró kártérítés Claire Staelen részére történő megfizetésére.**
- 4) **A Bíróság a 2016. június 29-i ombudsman kontra Staelen végzéssel (C-337/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:670) elutasított csatlakozó fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségek tekintetében kötelezi Claire Staelent a saját költségei, valamint az európai ombudsman részéről felmerült költségek viselésére.**
- 5) **A Bíróság az elsőfokú eljárásban és a fellebbezési eljárásban felmerült költségek tekintetében kötelezi az európai ombudsmant a saját költségei, valamint a Claire Staelen részéről felmerült költségek viselésére.**

Aláírások